

odlingen kunde anses fortfarande erforderligt, hemställt, att det i sådant afseende nödigt ansedda belopp måtte, i stället för att såsom hittills från skiljda håll utbetalas, anvisas att i sin helhet från 6:te hufvudtitelns anslag utgå.

Då Kommers-kollegium instämt i hvad Revisorerna i afseende på ofvan omnämnda fem punkter föreslagit, får Riksdagen, som för sin del anser Revisorernes derom väckta förslag förtjena uppmärksamhet, i underdånighet anhålla, det Eders Kongl. Maj:t täcktes taga berörda förslag i nådigt öfvervägande samt derefter till nästkommande Riksdag göra de framställningar i ämnet, hvartill Eders Kongl. Maj:t kan finna omständigheterna föranleda.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 19 April 1873.

N:o 23.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 19 April 1873.
 — — — — Andra Kammaren den 19 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående förändring i föreskrifterna rörande premier för inom Wester-Norrlands län tillverkade lärfter.

(Stats-Utskottets Utlåtande N:o 18.)

S. A. K.

Beträffande de medel, som genom Kongl. Förordningen den 22 Februari 1762 blifvit anvisade till premier för lärfter, tillverkade inom Wester-Norrlands län, hafva sednast församlade Revisorer inhemtat, att, sedan från Eders Kongl. Maj:ts

Befallningshafvande i nämde län årligen till Kommers-kollegium inkommit redogörelse för de från ränteriet till allmogen inom länet utbetalda dylika premier. Kollegium, efter granskning af berörda redogörelse, hos Stats-kontoret gjort framställning om utanordnande från ofvanberörde medel af det belopp, dessa premier befunnits för hvarje år utgöra, hvarefter Kollegium till Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande öfversändt Statskontorets anordning å summan. Då emellertid ett sådant anordnande i afseende å lärftspremiemedlens utbetalande syntes Revisorerne vara med onödig omgång och besvär förenadt, hafva Revisorerne i sin afgifna berättelse angående Kommers-kollegium hemställt, huruvida icke de med dessa medels utbetalande nu förenade bestyr och omgångar må kunna upphöra, och heldre det statsunderstöd, som numera kan finnas för ändamålet erforderligt, må ställas till vederbörande hushållningssällskaps förfogande för ifrågavarande hus-slöjds befrämjande; i hvilken händelse det, jemlikt Kongl. Brevet den 14 September 1836, till landtränmästaren i Wester-Norrlands län af manufakturmedlen utgående arvode af 50 R:dr årligen, för besväret med inlösen af lärftspremiesedlarne och redovisningen för desamma, borde upphöra.

Lika med hvad Kommers-kollegium uti sitt häröfver afgifna utlåtande anført, har det syntes Riksdagen antagligt att, på sätt Revisorerne anmärkt, anordnandet af merberörde premiemedel skulle kunna verkställas med mindre vidlyftighet, samt att det jemväl torde med skäl kunna ifrågasättas, huruvida lärftsväfnaden i Wester-Norrlands län borde uppmuntras med särskildt understöd af allmänna medel. Men då, derest dylika understöd anses än vidare böra utgå, de för medlens utbekommande stadgade vilkor böra underkastas offentlig myndighets kontroll, får Riksdagen, med stöd af hvad Kommers-kollegium i ämnet yttrat, hos Eders Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla, att Eders Kongl. Maj:t, sedan hushållningssällskapet och Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i Wester-Norrlands län lemnats tillfälle att öfver Revisorerne framställning sig yttra, samt utredt blifvit huruvida ifrågavarande anslag vidare må finnas behöfligt, täcktes taga ofvanberörda fråga under nådigt öfvervägande.

Riksdagen framhårdar etc.

Stockholm den 19 April 1873.
